

Letos podbno kot lani

Ob vstopu v letošnjo sezono delovanja amaterskih društev v naši občini smo za nekaj besed o programu zaprosili sekretarja ZKO Center Mira Kokola.

– Kakšen je okvirni program Zveze kulturnih organizacij v naši občini?

»Na kratko bi lahko rekel, da bo tudi letošnje delovanje enako lanskemu, to pa pomeni, da smo obdržali v svojem programu vse prireditve, ki so bile v občini pa tudi v mestu; nekatere so bile zelo odmevne in so segle v širši kulturni prostor. Tako tudi letos teče »Vaša matineja«, ki jo bo vodil Jože Vozny. Naj povem, da bomo v okviru Vaše matineje izpeljali tudi bralno značko, v avli Mestnega gledališča ljubljanskega, kjer se bo tudi letos odvijala Vaša matineja, pa bodo razstave mladih likovnikov, pripravljene na posamezne teme. Tako bo potekala tudi prireditev Vaša razstava, ki ima podoben pomen kot Vaša matineja, le da gre tokrat za likovno področje. Vodil jo bo dr. Mirko Juteršek.

Že aprila bomo pripravili srečanje mladih pevcev. Gre za srečanje otroških in mladinskih pevskih zborov iz občine. Med večje glasbene prireditve moramo šteti še tradicionalno srečanje pevskih zborov in vokalnih skupin odraslih, ki ga bomo pripravili

li decembra. Srečanje seveda pomeni skupen prikaz zborov iz občine. Prav tako decembra bomo pripravili še srečanje plesnih skupin.

– Ali bodo pri samem delovanju ZKO tudi kakšne novosti?

»Med najpomembnejšimi novostmi moram omeniti, da so občinske Zveze kulturnih organizacij že lani pripravile prvi predlog za ugotavljanje meril vrednotenja ljubljanskih društev. Gre za to, da bi poenotili kriterije pri vrednotenju posameznih društev, tako da bi lahko tudi na tej osnovi enakomerneje razdelili denarna sredstva. Zdaj tečejo dogovori s petimi organizacijami in mestom. Čimprej si želimo soglasnosti, tako da bi dogovor oživel že letos. Vsi, ki sooblikujemo dokument, se zavedamo, da to ne more biti dokončno besedilo, zadnja pika na i; vendar je bolje imeti slabši red kot pa anarhijo pri delu.

– Kaj naj bi potemtakem merila vnesla novega?

»Predvsem bi z enotnimi merili zagotovili osnovne dejavnosti, zagotovili program, natančneje bi vedeli, koliko lahko posmežno društvo realizira svoj program, seveda pa bi zagotovili tudi sredstva za minimalne honorarje. Poleg tega bi zagotovili, da bi umetniški vodja imel zagotovljeno minimalno nagrado, društvo

pa minimalna sredstva za izvajanje programa.

– Občina Center je glede društev v posebnem položaju. Ali bodo merila za vrednotenje programov KUD in skupin to upoštevala?

»Res je. Ob tem velja poudariti, da imamo v Centru bolj kot drugod v Ljubljani specifičen položaj. Mislim predvsem na sedem do deset društev, katerih program je tak, da posega krepko čez občinske meje in sodi v bistvu pod Center le zaradi lokacije. Gre na primer za APZ Tone Tomšič, Partizanski pevski zbor, UZ Emil Adamič, Slovenski oktet, Ljubljanski oktet, Galus itd. Predlog programa je nujno prilagojen vsem občinam, zato smo v Centru glede teh društev v drugačnem položaju. Amaterska dejavnost teh društev namreč žarči navzven – tako da društva ne bo moč obravnavati po merilih tega programa.

– Kakšne težave še pričakujete?

»O težavah lahko govorimo že kar iz lanskim izkušenj. Pravzaprav gre za znane stvari, ki pa jih sami v občini ne moremo rešiti. Gre predvsem za prostorsko stisko samih društev – to pesti tudi druge občine, gre za pomanjkanje strokovnega umetniškega kadra – tukaj smo zanemarili vrsto priložnosti – ne mislim le na našo občino, govorim nasploh – denimo primanjkuje dirigentov, na šoli ni katedre zanje itd. Tudi na področju plesa so ti problemi očitni. Vendar se v Centru z njimi bolj srečujemo, saj imamo zgoščeno največje število tovrstnih amaterskih dejavnosti.

Kadrovski problem je tako vezan na širša razmerja. Na razmerja med šolo – pedagogiko – društvom in naprej. Saj v ZKO ne »moremo proizvajati« kadrov...»

TEKST IN FOTO: JANEZ PIRŠ

DESET LET USPEŠNEGA DELA

Mini film išče svojo občino

Skupina filmskih zanesenjakov je pred desetimi leti ustanovila amatersko društvo Mini film, v katerem se mladi spoznava z osnovami filmske umetnosti, analizirajo in debatirajo o »velikih filmih«, seveda pa so zbrani predvsem zato, da snemajo svoje filme. Zdaj društvo šteje 40 članov in zaradi skromnih gmotnih sredstev, ki jim omejujejo število letno posnetih filmov, ne posegajo v slovenski filmski amaterizem v tolikšni meri, kot bi to želeli.

Dejavnost Mini filma temelji povsem na amaterski vne- mi. Le nekaj malega sredstev dobijo za svojo dejavnost iz blagajne mestne kulturne skupnosti za amatersko dejavnost. Filmske projekte financirajo člani predvsem s svojim denarjem. Pomagajo si tudi s snemanjem propagandnih filmov, vendar so ta sredstva precej skromna. Naj zapišemo, da filmski amaterji ne poznajo honorarjev za igralce, režiserja, scenarista in ostale – pritegnejo jih k sodelovanju zgolj iz ljubiteljstva do sedme umetnosti. Seveda pa material in tehnični postopki niso zastoj – zanje je potreben denar, ki ga društvo nima na voljo.

Ob desetletnici, ko so zabeležili nekaj uspešnih filmskih projektov, ko se je povečalo tudi članstvo, si predvsem že-

lijo svoje prostore za nemoteno delovanje, želeli pa bi tudi, da bi jih pod okrilje sprejela katera od ljubljanskih občin. Tako bi kajpak svojo dejavnost lahko okrepili, se spoprijeli tudi s tehtnejšimi deli, in seveda lažje »zadiali«.

Predlani so posneli igrani film »Čokolada za babico«. To je mladinski film oziroma film za otroke, ki so ga v času novoletnih praznikov pa tudi ob drugih priložnostih vrteli po šolah in otroških vrtcih. Lani so se spoprijeli z doslej najtežjim projektom – prav tako filmom za mladino. Po predlogi pisatelja Vitana Mala so posneli film Lokomotiva Berta. Film je posnel Janez Peče, režiral in opremil pa ga je Slavko Hren. Naj zapišemo, da so poleg šolarjev nastopili v filmu tudi pokojni igralci Jože Zupan in Andrej Kurent

ter mladi Igor Sterk. Seveda so sodelovali brez honorarja. Tudi Lokomotivo Berto bodo prikazali po osnovnih šolah in otroških vrtcih, predvajali pa ga bodo tudi na ljubljanski televiziji.

Načrtov in ustvarjalnih idej v klubu ne manjka. Njihova uresničitev pa je odvisna predvsem od gomotnih zmogljivosti, prostorov in končno – lažje bi delali pod okriljem ene izmed ljubljanskih občin.

J. P.

EKSKURZIJA V VUZENICO

V letu smo imeli ekskurzijo v Vuzenico. Iz občine Ljubljana Center so šli tri mlade žele stinje pionirji, mentor in tovariš nametelj. Zbirali smo se pred osnovno šolo sedina. Tja je pripeljal avtobus. Med potjo smo si ogledovali pokrajino. Ko smo prišli v Vuzenico, so nas sprejeli pionirji Vuzeniške žele. Pozdravili so nas s permijo in govorom. Potem nam je nekaj stvari povedal tovariš nametelj. Tam smo imeli tudi kosilo. Po kosilu smo imeli še ogled žele. Videli smo, kako deluje pri njih pionirska radnoga. Videli smo tudi nekaj njihovih kroškov. To so bili: živilski, modelarski, svetilniški, sadjarski... Učenci so si za denarjem, ki so ga dobili za star papir in ravne druge izdelke kupili motoro šavnico, škroplilnico. Tam nam je povedal, da je bil nekdo skritost. To smo si vse ogledali, smo šli še na ogled elektrarne. Tam smo dobili tudi nekoga vodica. Ta nam je dal penarke in prospekte elektrarne. Potem nam je vse odgovoril, kar smo ga spraševali. Ko smo prišli nazaj do žele, smo povedali pionirjem naj nam prikaže otisk. Objubili so nam, da pridajo v namo naslednje leto. Odpravili smo se dobre volje domov.

Bojan Mlakar
Vzgojni svetovalec Janina Levca
Ljubljana

OBLETNICA ORKESTRA VIDE PREGARC

Od nastopa do nastopa boljši

Ob 20. obletnici delovanja harmonikarskega orkestra KUD »Vide Pregarc« so člani pripravili koncert v dvorani Slovenske filharmonije. Nastop, ki je bil sredi lanskega decembra, je uvrstila Zveza kulturnih organizacij mesta Ljubljane v tradicionalno akcijo »Naši dosežki 80«. Ob svojem jubileju je zaigral orkester skladbe francoskih, španskih, nemških in jugoslovanskih skladateljev.

Že ob enem prejšnjih nastopov ansambla sem zapisal, da mu bo uspeh v vzpodbudo pri večji tehnični in izvajalski izpopolnitvi. Zares je orkester od tedaj napravil velik kakovosten skok. Predvsem smo želeli ubrati orkestru nova pota pri uveljavljanju v širšem kulturnem prostoru Slovenije pa tudi prodor na mednarodne odre. To naj bi dosegli predvsem z ustrežnejšo programsko usmeritvijo ter z

vključevanjem modernih, izvirnih kompozicij. Zato smo prepričani, da se bodo tudi naši skladatelji lotili pisanja v smislu nove usmeritve našega orkestra. Vendar bodo za to potrebna znatnejša denarna sredstva. Globlje v žep naj bi segli tako občinska Zveza kulturnih organizacij kot tudi mestna organizacija. Napredek orkestra je namreč na dlani.

To je dokazal med drugim tudi na letošnjem mednarodnem tekmovanju v Švici, saj je za svoje izvajanje prejel Grand prix, zlato medaljo, plakete in pokal – v močni mednarodni konkurenci dvajsetih orkestrrov. Naj ob tej priložnosti ne zapišem opažanja vsake skladbe posebej, ampak zabeležim orkestrrov stalen umetniški vzpon. Od nastopa do nastopa kaže orkester izvajalsko zorenje – kar je prepričljivo dokazal na koncertu ob svoji 20. obletnici v Slovenski filharmoniji. Poslušalci, ki so povsem napolnili dvorano, so prišli na svoj račun in to potrdili z navdušenim aplavzom. Dirigent Srečo Piškur je vodil orkester z izkušeno in zanesljivo roko.

ERNEST ŠVARA